

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie zażalenia J. B. i B. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdniku z 31 stycznia 2025 r., sygn. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 marca 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art.
37 k.p.k. (sygn. akt II Kp 248/25),
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Kraśniku**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku postanowieniem z 12 marca 2025 r., sygn. akt II Kp 248/25, wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy w przedmiocie zażalenia J.B. i B.B. na postanowienie prokuratora z 31 stycznia 2025 r. o odmowie wszczęcia śledztwa - do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu do ww. postanowienia sąd wnioskujący wskazał, że postanowienie prokuratora objęte zażaleniem zostało wydane w sprawie, której przedmiotem było

rozpoznane zawiadomienia pokrzywdzonych o przekroczeniu uprawnień przez referendarzy i sędziów sądu, do którego wpłynęło zażalenie, w związku z wpisem hipotek w księgach wieczystych.

Rozpoznając przedmiotowy wniosek Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie jest zasadny i należało go uwzględnić.

Oczywistym jest, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Z taką sytuacją mamy doczynienia w tej sprawie. Słusznie sąd wnioskujący o przekazanie sprawy do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego od postanowienia prokuratora - innemu równorzędnemu sądowi -wskazuje, że taką okolicznością jest fakt, że zażalenie na postanowienie prokuratora dot. postępowania z zawiadomienia o przestępstwie o przekroczeniu uprawnień przez referendarzy i sędziów sądu, który miałby rozstrzygać wskazane zażalenie. Tego rodzaju sytuacja, może zatem rodzić, choćby nawet w sposób nieuzasadniony, negatywny społeczny wydźwięk, czy też ingerować w swobodę orzekania. Dobro wymiaru sprawiedliwości postrzegać bowiem należy zarówno jako potrzebę zagwarantowania warunków bezstronności orzekania, jak również utwierdzenia opinii społecznej w przekonaniu, że jedynymi względami mającymi wpływ na treść orzeczenia pozostają kryteria merytoryczne.

W rezultacie Sąd Najwyższy uznał, że w zaistniałej sytuacji, przekazanie sprawy winno nastąpić do Sądu Rejonowego w Kraśniku.

[J.J.]

[a.ł.]

